

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a Mgr. Gabriely Vršanské v právní věci **žalobce: Z. M. ,** nar. „X“, státní příslušnost Tuniská republika, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavou Malou, advokátkou se sídlem v Mostě, ul. Slovenského národního povstání č.p. 1872, PSČ 434 01, proti **žalovanému: M i n i s t e r s t v o v n i t r a, K o m i s e p r o r o z h o d o v á n í v e v ě c e c h p o b y t u c i z i n c ů**, se sídlem v Praze 4, náměstí Hrdinů č. p. 1634/3, poštovní schránka 155/50, PSČ 140 21, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2015, č. j. MV-54338-3/SO-2015,

takto:

- I. Řízení se **z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasně podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 27. 7. 2015, č. j. MV-54338-3/SO-2015, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 21. 2. 2015, č. j. OAM-6048-22/PP-2014, kterým byla dle ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, neboť se žalobce dopustil obcházení zákona o pobytu cizinců, a to tím, že účelově uzavřel manželství, když jeho cílem bylo získat povolení k přechodnému pobytu na území České republiky.

Podle ust. § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění platném ke dni podání žaloby (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je poplatníkem soudního poplatku ve věcech správního soudnictví ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, a podle § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona vzniká poplatková povinnost za toto řízení podáním žaloby. Poplatek ve výši 3.000,- Kč za podání předmětné žaloby [položka 18 bod 2. písm. a) sazebníku soudních poplatků] byl přitom splatný podle ust. § 7 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích vznikem poplatkové povinnosti.

Jelikož žalobce v žalobě požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení bezplatného zástupce, soud po posouzení žádosti žalobce o osvobození od soudního poplatku a po posouzení návrhu žalobce na ustanovení zástupce pro řízení, vydal usnesení ze dne

31. 8. 2015, č. j. 15 A 103/2015 – 28, jímž jednak žalobci přiznal osvobození od soudního poplatku zčásti, a to do výše 2.000,-Kč, a jímž jednak žalobci ustanovil pro řízení výše uvedenou právní zástupkyni. Na základě skutečnosti, že toto usnesení nabylo právní moci dne 4. 9. 2015, vyzval soud žalobce prostřednictvím jemu ustanovené právní zástupkyně výzvou ze dne 23. 9. 2015, č. j. 15 A 103/2014 – 32 k zaplacení soudního poplatku ve výši 1.000,-Kč, když žalobce byl osvobozen od poplatkové povinnosti pouze ve výši 2.000,-Kč. Výzva k zaplacení části soudního poplatku byla právní zástupkyni žalobce řádně doručena do její datové schránky dne 29. 9. 2015.

V daném případě však došlo k marnému uplynutí lhůty pro zaplacení, když žalobce sám ani prostřednictvím jeho právní zástupkyně ve stanovené lhůtě a ani později ke dni rozhodnutí soudu dotýčný soudní poplatek nezaplatil.

Na základě této skutečnosti soud podle ust. § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o žalobě ve výroku usnesení ad I. zastavil. Na tomto místě soud poznamenává, že žalobce po podání žaloby sice požádal, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek, nicméně soud k rozhodnutí o tomto návrhu nepřikročil s ohledem na to, že řízení o žalobě bylo zastaveno.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, ve výroku usnesení ad II. nepřiznal současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O přiznání odměny ustanovené právní zástupkyni žalobce za jeho zastupování v předmětné věci bude rozhodnuto samostatným usnesením poté, co právní zástupkyně soudu písemně vyčíslí náklady, které jí vznikly v důsledku tohoto zastupování.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 8. října 2015

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová